

Leven in de spoorwegberm en het boske aan de Predikherenvelden te Reet

Samengesteld door Marc Zegels.
Ter gelegenheid van de
FASE 3 WANDELROUTE

Actiegroep Fase3 en LSA
fase3@telenet.be

Reet – 12 mei 2019

Raar maar waar...

Riet staat hier **op** de berm naast de weg en niet op het laagste (meestal vochtigere) punt. Dit is een duidelijk bewijs van het **waterbergend karakter** van de oude spoorwegberm.

Toen de spoorweg door de NMBS werd opgedoekt, recupereerde men zoveel mogelijk materiaal: spoorstaven, bielzen maar ook het grindbed. Dit laatste werd uitgegraven en aldus bekam men **een soort geul waarin het water lange tijd gevangen zit**.

Uiteindelijk sijpelt hier dat water onder de weg door naar de lagergelegen weide. Het riet profiteert van deze voortdurende aanvoer van water en staat hier dus hoger dan verwacht.

In die vochtige oude spoorweg voelen amfibieën als kleine watersalamander, bruine kikker en pad zich goed thuis. Weet dat deze beestjes enkel in de paartijd het open water opzoeken, maar voor de rest van het jaar deze, steeds zeldzamere, vochtige plekjes opzoeken.

Amfibieën:

Ze kunnen in het water en op het land overleven.

Amfibieën zijn beschermde dieren...willen we dan ook maar hun leefmilieu beschermen?

Pinksterbloemen...

ook de oranjetip ziet hen graag bloeien...

Pinksterbloemen bloeien rond Pasen en Pinksteren.

Op vochtig weiland bloeien ze massaal.

Bij ons zien we ze meestal in de graskant aan een beek, maar ook op een wat meer open plekje in de oude spoorwegberm.

Pinksterbloemen zijn erg belangrijk voor de oranjetip.

Het wijfje zet hierop haar eitjes af, eentje per plant, zodat de rupsjes meteen het juiste voedsel krijgen en niet hoeven te delen met broertjes of zusjes.

De **oranjetipjes hebben dus veel pinksterbloemen nodig**... maar die vochtige plekjes waar de pinksterbloem zich zo thuis voelt, worden steeds zeldzamer...

Wil je de oranjetipjes wat helpen? Zaai dan in je tuin judaspenning. Dat is ook een waardplant voor oranjetip-rupsjes en is eenvoudiger in onze tuinen te kweken dan pinksterbloemen.

Omgevallen bomen in 't spoor...

De laatste stormen hebben weer wat bomen geveld...
Echt verwonderlijk is dat niet.

De bomen die er nu staan, dateren van toen de NMBS de spoorlijn niet meer gebruikte en ook niet meer onderhield.

Na het weggraven van de bedding mocht de natuur helemaal haar plan trekken.

De eerste pionierplanten "spreidden" het broodnodige humusbedje voor de eerste bomen: wilg en canadapopulier op de natte stukken, berk op de drogere plaatsen.

Die **pionierbomen hielden een echte groeisput** in de hoop de strijd om het licht te winnen. In de ontwikkeling van een stevig wortelstel kon de boom amper energie stoppen...het was groeien of ten onder gaan in de concurrentiestrijd.

Logisch dus dat dergelijke pionier bomen gemakkelijk omvallen.

De vrijgekomen plaats zal mettertijd ingenomen worden door traag groeiende soorten, eiken bijvoorbeeld, die nu wél hun tijd kunnen nemen om een stevig wortelstel uit te bouwen én tevens beschikken over een stevige humuslaag.

Al die omgevallen bomen ogen wat slordig, maar dood hout brengt leven: schimmels en zwammen, insecten allerhande, insecteneters, afvalers...

De oude spoorweg zit boordevol leven.

Uilen achter de wijk...

Dood hout, massa's insecten, oude knotbomen, 't boske met voornamelijk eik, een dennenbosje, oude hoeves, weiden en velden in de buurt... Dit is een **gedroomde plaats voor uilen**.

Steenuiltjes huizen hier al honderden jaren. Tot over 't kort hoorden we ze 's avonds urenlang tegen elkaar roepen...kwestie van ieder zijn territorium af te bakenen.

Nu horen we de steenuiltjes minder. Dat komt omdat de **bosuil** nu ook in de buurt is.

Bosuilen willen ook wel eens steenuiltjes pakken en dus zijn deze laatste iets voorzichtiger. Je hoort ze dus minder, maar ze zijn er wel.

Het dennenbosje is dan weer een ideale winterschuilplaats voor **ransuilen**.

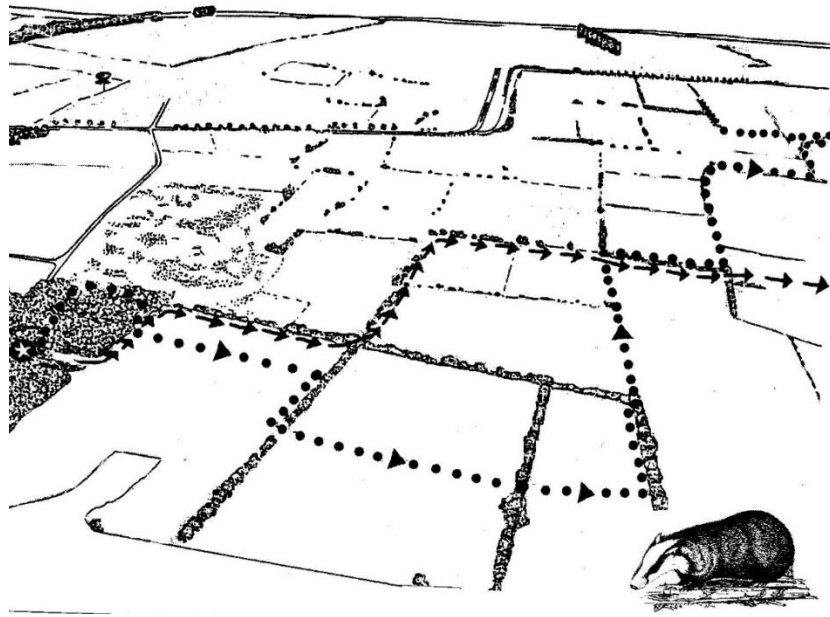
Alle uilen zijn beschermde vogels...

Wie deze topvogels hun biotoop afpakt, is pas echt een 'uil'...

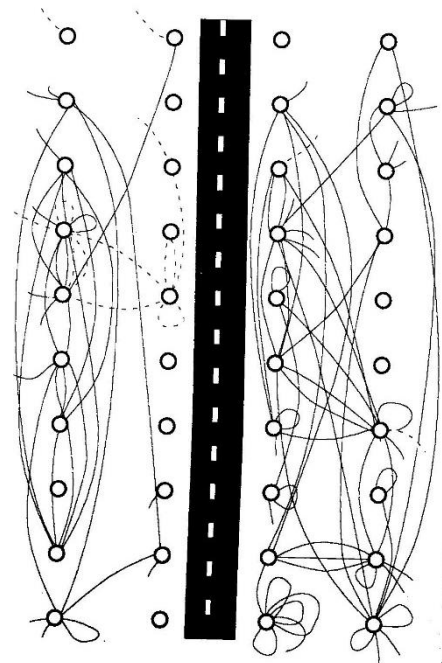
't Spoor'...natuur op een lint.

Lijnen in het landschap zijn voor de natuur verschrikkelijk belangrijk. Heggen, houtkanten en zeker onze oude spoorweg zijn veilige wegen voor beestjes allerhande.

Hiernaast zie je de routes die een das met zender volgde. Hij maakt extreem gebruik van de natuurlijke lijnen in het landschap.

Niet alleen dassen doen dit...zowat alle dieren kiezen voor dergelijke, veilige looplijnen. Hazen doen dit dan weer niet, maar die kunnen dan wel rekenen op hun snelheid...

Een weg is ook een lijn...maar beestjes zien deze eerder als een onoverkomelijke hindernis.

De tekening hiernaast geeft de looplijnen weer van twee muizensoorten in de buurt van een 5 meter brede weg.

De weg oversteken is helemaal geen optie...

't Boske...

Hier stonden ooit zomereiken.

Tijdens wereldoorlog I werden ze door de Duitse overheerser gekapt.

Na de oorlog werden er **Amerikaanse eiken** aangeplant. Die groeien een pak sneller dan zomereiken.

De aanplant werd beheerd als een **hakhoutbestand**.

Dit betekent dat men de stam wegneemt, waarna er zich op de stobbe massa's zijscheuten ontwikkelen.

Het teveel aan zijscheuten wordt nadien verwijderd. Een 3 tot 5 scheuten laat men uitgroeien tot boompjes.

Uiteindelijk worden die boompjes tot op 1 na allemaal geogst.

De dikste wordt bewaard en laat men uitgroeien tot een volwaardige boom, tot ook die wordt gekapt en het hele verhaal zich opnieuw kan afspelen.

Voor 't boske is dit beheer in de voorlaatste fase gestopt wat resulteert in stobben met 'volwaardige' bomen. Die hebben wel wat last van de onderlinge concurrentie...

't Boske is niet alleen een **uitgelezen spelterrein** voor scouts, gidsen en plaatselijke jeugd, maar hier huist ook **sperwer** en **bosuil**...